

REFLEXE PO REALIZACI SPOLEČNÉ HODINY

studentský manuál

1

Anotace

V této aktivitě si vyzkoušíte analyzovat průběh hodiny a zamyslet se nad tím, jak přijít na to, jak to udělat, aby ze společných hodin s mladšími spolužáky jste měli radost nejen vy, ale i oni, aby se vám podařilo se efektivně posouvat k cíli, který jste si předsevzali. Aktivita je vhodná zejména na podporu týmové spolupráce a plánování.

Časová dotace

15 minut

Pomůcky

Flipchart/papíry/tabule, fix, papírky post-it

Postup 1

Zkuste si představit situaci: Rodiče chystají jakousi oslavu. Třeba oslavu narozenin. Připraví spoustu dobrot. Dárky. Dalo jim to hodně práce a shánění. Může to vypadat třeba jako ikonická scéna z Hřebejkova filmu Pelíšky, kdy otec (Miroslav Donutil) s hrdostí ve tváři předává synkovi Michalovi naprosto příšerné boty.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

vypravej.pametnaroda.cz

**paměť
národa**

REFLEXE PO REALIZACI SPOLEČNÉ HODINY

studentský manuál

2

Nám jako divákům je hned jasné, co asi filmový Michal (syn, který dostal onu nemódní obuv) v okamžiku rozbalení zažíval a pociťoval.

Když ale pracujeme v týmu, můžeme být někdy v zápalu práce slepí k reakcím ostatních podobně jako Miroslav Donutil v Pelíšcích. Často pak nevíme, co se vlastně dělo. A když nevíme, co se dělo, těžko pochopíme, proč se třeba něco nepovedlo. A nejhorší je, když se nikdy nedozvíme, že ty námi v dobré víře „darované boty“ jsou fakt příšerné...

Proto nebudme jako „Donutil“ a udělejme si reflexi. Pomůže nám to lépe si uvědomit, co se nám povedlo a co třeba příště udělat jinak.

Metod reflexe je hodně a určitě nějakou znáte, ať už ze školy, skauta, nebo odjinud. Úplně ta nejjednodušší je, když si po skončení společné hodiny s mladšími spolužáky ještě najdete čas, sednete si třeba do kruhu a zkusíte si popsat vlastní pocity z toho, co jste společně zažili.

Nebo si můžete zkusit zahrát na filmaře. Vždy před začátkem hodiny poproste jednoho nebo dvojici z vás, aby se stali „filmaři“ hodiny. Jejich úkolem je sledovat, co se v hodině děje, kdo kde sedí a s kým. Jestli hodina směřuje k cíli nebo se jen tak plácáte. Jestli je všem jasné, co děláme a proč. Po hodině:

1. Sedněte si do kruhu. Zavřete oči a zkuste si představit, že dnešní hodina byla film.
2. Zkuste si vybavit 2–3 scény z dnešní hodiny s mladšími spolužáky, jako by to byl film.
3. V hlavě si zastavte „film“ na scéně, která z vašeho pohledu byla něčím důležitá, zajímavá (třeba moment překvapení v očích spolužáků, nebo naopak nuda, stres...).
4. Poproste „filmaře“, aby vám představili své „filmové scény“. Můžou je třeba jednoduše namalovat (nemusí to být žádné umění, zkuste jednoduchost třeba jako islandský karikaturista Dagsson). Nebo představit je jako pantomimu.
5. Úkolem ostatních je zamyslet se, proč vybrali právě tyto scény, případně dopsat komentáře do bublin tak, že nalepí post-it papírky, které budou popisovat třeba pocity nebo otázky těch, kdo jsou namalováni.
6. Poté můžete vzájemně sdílet, zda ostatním běžely v hlavě stejné scény a případně proč.

REFLEXE PO REALIZACI SPOLEČNÉ HODINY

studentský manuál

3

7. Nakonec je dobré, aby každý, kdo chce, měl možnost odpovědět (třeba v kruhu) na otázky (zadávají „filmaři“): Podařilo se nám dnes dosáhnout cíle, který jsme si předsevzali? Co uděláme příště a proč? Za co bys ocenil některého ze svých spolužáků v dnešním výukovém bloku?
8. Pokud vám tato metoda vyhovuje, můžete se prostrídat a příště bude „filmaře“ dělat zas někdo další.

Nebo můžete zkusit jiný způsob:

Postup 2

Po skončení společné hodiny s mladšími spolužáky se sejděte ještě na 15 minut. Vytiskněte si pracovní list „Reflexe po realizaci společné hodiny“ a postupujte takto:

1. Během tří minut označte první pocity, které vás napadají z uplynulé hodiny. Zkuste také napsat své důvody oněch pocitů. Nepřemýšlejte dlouho.
2. Posuňte svůj PL k sousedovi s prosbou, aby do sloupce komentáře napsal např. to, zda pocit sdílí, má nějaké nápady, jak toho využít příště nebo podobné situaci předejít apod.
3. Pracovní listy posunujte, dokud se k vám nevrátí zpět ten váš.
4. Nakonec si dejte prostor k tomu, aby každý, kdo chce, mohl sdělit, co si z komentářů ostatních odnáší.

Důležité pravidlo: společná reflexe je velmi důležitá. Je to jako možnost na chvíli se zastavit na dlouhé cestě, odpočinout si a zamyslet se, jestli opravdu jdeme správným směrem. Ale není povinnost své pocity sdělovat, když se vám třeba zrovna nechce. Stejně tak vám to nikdo nemůže přikázat. Také je dobré, když určíte jednoho, kdo bude hlídat čas.

